

Hallituksen esitys Eduskunnalle laeiksi sairausvakuutuslain ja eräiden siihen liittyvien lakien muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi sairausvakuutuslakia, kansaneläkelaitoksen kuntoutuksesta, kuntoutusrahalakia, maatalousyrittäjien eräiden kustannusten korvaamista valtion varoista ja sairausvakuutuslain mukaisen omavastuun korvaamisesta maatalousyrittäjille. Laeissa säädetyt markkamäärät muutettaisiin euroiksi. Muutokset tehtäisiin käyttämällä vahvistettua muuntokerrointa. Muunnot suoritettaisiin pääsääntöisesti neuvoston asiaa koskevan asetuksen muunto- ja pyöristyssääntöjen mukaisesti sentin tarkkuudella. Sairauspäivärahan määrää

koskevat tulorajat pyöristettäisiin kuitenkin alaspäin lähimpiin täysiin euroihin. Samalla markkaa tarkoittavat kielelliset ilmaisut muutettaisiin koskemaan euroja tai vain rahamääriä.

Esitys on osa laajempaa kokonaisuutta, jossa muun muassa toimeentuloturvaa sekä sosiaali- ja terveydenhuollon etuuksia ja maksuja koskevassa lainsäädännössä olevat markkamäärät muutetaan euroiksi ja senteiksi, kun euro vuoden 2002 alusta tulee myös käteisvaluutaksi ja Suomen markka poistetaan käytöstä.

Lait ovat tarkoitettut tulemaan voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

YLEISPERUSTELUT

1. Nykytila

1.1. Johdanto

Euroon siirtyminen

Suomi on siirtymässä asteittain Euroopan talous- ja rahaliiton yhteiseen valuuttajärjestelmään. Euro otettiin Suomessa käyttöön tilivaluuttana 1 päivänä tammikuuta 1999 samalla kun pysyvä muuntokurssi 5,94573 vahvistettiin asetuksella (EY) N:o 2866/98. Myös rahamäärien pyöristäminen ja muut teknisluonteiset asiat on määritelty ylikansallisilla säädöksillä (EY) n:o 1103/97 ja n:o 974/98, joista tässä esityksessä jäljempänä käytetään nimitystä euroasetus. Julkinen hallinto sekä eläkelaitokset ja muu vakuutusala siirtyvät henkilöasiakkaita ajatellen euron käyttöön vasta kolmen vuoden siirtymäkauden päätyttyä 1 päivänä tammikuuta 2002. Sitä ennen erilaiset lakisääteiset sosiaaliturvan etuudet maksetaan markkoina. Käteisenä rahana euro ei ole käytössä ennen kuin 1 päivänä tammikuuta 2002.

Lakien markkamäärät

Kansaneläkelaitoksen toiminnan keskeinen sisältö on toimeentuloturvan erilaisten rahasuoritusten määrittelemine ja maksaminen. Osa markkamääristä ilmaistaan täysinä markkoina tai 10, 100, 1000 tai jopa 10 000 markan tarkkuuksilla. Nollia sisältävissä tasaluvuissa on kysymys tulo- tai omaisuusrajoista taikka luonteeltaan hallinnollisista markkarajoista kuten esimerkiksi pienin maksettava markkamäärä. Jos markkamäärää ei ole sidottu mihinkään indeksiin, alkuperäinen tarkkuustaso yleensä säilytetään mahdollisten erilliskorotusten yhteydessä. Tasasummilla on pyritty muun muassa lainsäädännön selkeyteen ja asioiden muistamisen tai informaation helpottamiseen. Nykyisiä eri lakien pyöristyssäännöksiä,

jotka on tarkoitettu koskemaan markkoja ja pennejä, ei voida sellaisinaan soveltaa yksiköltään lähes kuusinkertaisiin euroihin ja sentteihin. Siksi ne tulisi kumota tai niitä olisi tarvittaessa muutettava.

Indeksisidonnaisuus

Monet sosiaalietuudet on sidottu indekseihin, yleisesti hintaindeksiin, palkkaindeksiin tai niiden yhdistelmään kuten niin sanottuun TEL-indeksiin. Tällöin laeissa olevat markkamäärät on kiinnitetty johonkin lain voimaantulosäännöksessä ilmoitetun ajankohdan mukaiseen indeksitasoon eli niin sanottuun lain tasoon.

Tällaista lain tasoa käytetään laskuperusteena kaikkien indeksiin sidottujen etuuksien indeksitarkistuksissa ja muissa markkamäärien muutostilanteissa. Jos etuuteen tehdään erillinen tasokorotus, tämä toteutetaan lisäämällä korotus lain tasoiseen markkamäärään muuntamalla se ensiksi todellista pienemmäksi, lain indeksitasoa vastaavaksi summaksi. Joissakin laeissa kuten Kansaneläkelaitoksen toimeenpanemissa eläkelaeissa etuuksien määrät sekä esimerkiksi tulorajat ilmaistaan vuositasolla, joissakin laeissa kuukausimääräisinä.

1.2. Sairausvakuutuslaki

Sairausvakuutuslaissa (364/1963) etuuksien markkamäärät on nykyisin ilmaistu täysinä markkoina, 10 tai 100 markkoina. Tulorajat on säädetty täysinä satoina tai tuhansina markkoina, mutta esimerkiksi lain 16 §:n mukaiset työtulon rajat jopa 10 000 tai 100 000 markan tarkkuudella. Päivärahojen tulorajat on sidottu työntekijäin eläkelain 9 §:n 2 momentin ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettuun TEL-indeksiin (alle 65-vuotiaiden indeksi eli niin sanottu työikäisen TEL-indeksi; 1962=100) ja lääkkeiden kattokorvaus elinkustannusindeksiin (1951=100). Lain 16 §:n 1 momentissa olevat työtulojen rajat on ilmaistu siten, että

ne vastaavat vuodelle 1996 vahvistettua työikäisen TEL-indeksiä (1500/1995). Lain 9 §:n 6 momentissa säädetty vuotuinen omavastuu on sen sijaan ilmaistu vuoden 1993 tammikuun elinkustannusindeksiä vastaavan kansaneläkeindeksin pisteluvun mukaisena. Lain 74 §:ssä on lisäksi pyörityssääntö, jonka mukaan päivärahan sekä äitiys-, isyys- ja vanhempainrahan määrä päivää kohden pyöristetään lähimpään viidellä tasajaolliseen pennilukuun ja 16 §:ssä tarkoitettu työtulo pyöristetään alaspäin kymmenen markan tarkkuuteen. Myös 16 §:ssä mainitut tulorajat on pyöristetty indeksikorotuksen yhteydessä alaspäin kymmenen markan tarkkuuteen.

1.3. Laki kansaneläkelaitoksen järjestämisestä kuntoutuksesta

Kansaneläkelaitoksen järjestämisestä kuntoutuksesta annetussa laissa (610/1991) ilmaistaan matkakustannusten omavastuita koskevat markkamäärät täysinä markkoina ja satoina markkoina. Muita markkamääräisiä ilmaisuja ei laissa ole.

1.4. Kuntoutusrahalaki

Kuntoutusrahalaisissa (611/1991) ammatillisen kuntoutuksen aikaisen kuntoutusrahan ja nuoren kuntoutusrahan kuukausimäärä ilmoitetaan 100 markkoina. Määrät on sidottu työikäisen TEL-indeksin vuoden 1999 tasoon.

Kuntoutusraha on pääsäännön mukaan yhtä suuri kuin sairausvakuutuslain mukainen päiväraha ja sen määräytymiseen sovelletaan päivärahaa koskevia säännöksiä. Samalla tavalla kuin työtulojen perusteella määrättävää sairauspäivärahaa ei makseta, jos työtulot ovat alle 5 000 markkaa vuodessa, myöskään kuntoutusrahaa ei makseta, jos työtulot alittavat 5 000 markkaa. Sairausvakuutuslain 16 §:n 1 momentissa ilmaistut tulorajat, joita siis sovelletaan myös kuntoutusrahan määrittämisessä, on sidottu työikäisen TEL-indeksiin siten, että tulorajojen määrät vastaavat vuodelle 1996 vahvistettua indeksilukua (1500/1995).

1.5. Lain maatalousyrittäjien työterveyshuollon eräiden kustannusten korvaamisesta valtion varoista

Lain 1 §:ssä säädetään muun muassa maatalousyrittäjien työterveyshuoltoa ohjaavan keskusyksikön toiminnasta aiheutuvien tarpeellisten ja kohtuullisten kustannusten korvaamisesta valtion varoista. Mainittu keskusyksikkö on aloittanut toimintansa vuonna 1999 ja toiminnan täysipainoisen käynnistymisen turvaamiseksi on lain voimaantulosäännöksessä (1042/1998) säädetty keskusyksikön toiminnasta aiheutuvien kustannusten rahoittamisesta vuosina 1999—2005. Voimaantulosäännöksen mukaan vuosina 1999—2005 keskusyksikön toiminnasta aiheutuvia tarpeellisia ja kohtuullisia kustannuksia korvataan siltä osin kuin ne ovat enintään kaksi miljoonaa markkaa.

1.6. Laki sairausvakuutuslain mukaisen omavastuuajan korvaamisesta maatalousyrittäjille

Laissa säädetään niin sanotusta Mela-päivärahasta, jonka tarkoituksena on korvata maatalousyrittäjille osa sairausvakuutuksen päivärahan omavastuuajasta. Lain 5 §:ssä säädetään päivärahan perusteena olevan työtulon pyöristämistä lähimmäksi sadaksi markaksi sekä suoritettavan päivärahan minimimäärästä.

2. Ehdotetut muutokset

2.1. Yleistä

Markkojen muuttaminen euroiksi

Oikeudelliselta kannalta lainmuutokset eivät ole välttämättömiä euron tullessa käteisenä rahana käyttöön 1 päivänä tammikuuta 2002. Rahan muuntamisessa ja siinä yhteydessä tehtävistä pyörityksistä noudatettavat ylikansalliset säännöt on vahvistettu, ja niitä voidaan soveltaa sellaisenaan.

Oikeusturvan, lainsäädännön ymmärrettävyyden, informatiivisuuden ja asiakaspalvelun kannalta säädöksissä ei

kuitenkaan tulisi esiintyä markkamääriä sen jälkeen, kun eurot ja sentit ovat korvanneet markat ja pennit. Lainsäädännön näkökulmasta yleensäkin muodostuisi ennen pitkää ongelmaksi, jos kansalaisten kannalta keskeisetkin etuudet ilmaistaisiin ikään kuin epätodellisina rahamäärinä eli rahassa, jolla ei saa eikä voi ostaa mitään. Näin samalla pitkitettäisiin tarpeettomasti sitä aikaa, jolloin rahamäärän hahmottaminen todelliseksi, käytössä olevaksi maksuvälineeksi edellyttäisi muuntokertoimen käyttöä.

Hyvä ratkaisu ei olisi sekään, että markkamääriä muutetaan euroiksi sitä mukaa kun yksittäisiä pykäläiä muutetaan muista, sisällöllisistä syistä. Tällainen etenemistapa olisi varsin hidas, ja siirtymäaikana lainsäädännössä esiintyisi rinnakkain markkoja ja euroja. Jossakin vaiheessa päädyttäisiin joka tapauksessa siihen, että kaikki markkamäärät on muutettava lainsäädännössä euroiksi.

Hallituksen lähtökohtana on, että sosiaaliturvaa koskevassa ja osin muussakin lainsäädännössä olevat markkamäärät muutetaan euroiksi jo heti vuoden 2002 alusta lukien. Muunnos euroiksi ja senteiksi tehtäisiin pääsääntöisesti vahvistetulla muuntokertoimella sekä käyttämällä euroasetuksen mukaista pyöristyssääntöä.

Maksettavat etuudet määriteltäisiin yleensä sentin tarkkuudelle. Sentin tarkkuus ei kuitenkaan ole tarkoituksenmukainen ratkaisu esimerkiksi arvioitaessa vastaisia vuosituloja kuten tulo- ja yrittäjätuloa. Sama koskee omaisuuden arviointia. Karkeammalla, esimerkiksi täyden tai kymmenen euron tasolla tulisi lainsäädännössä ilmaista ainakin eräät indeksiin sitomattomat tulo- ja omaisuusrajat.

Sosiaaliturvan alalla ja etenkin saman organisaation toimeenpanemassa lainsäädännössä tulisi noudattaa yhtenäisiä periaatteita. Keskeisenä tavoitteena kuitenkin on, että kustannukset eivät saa nousta. Toisaalta etuuskien taso ei saisi yksilötasollakaan laskea eikä varsinkaan etuuden maksaminen lakata.

Lakien indeksitasojen yhdenmukaistaminen

Kansaneläkelaitoksen toimeenpanemissa laeissa esiintyy seitsemän edellä selostettua, indeksidonnaisiin etuuksiin liittyvää niin sanottua lain tasoa. Tarkoituksenmukaista olisi, että samanaikaisesti kun lainsäädännössä olevat markkamäärät muutetaan euroiksi, indeksiin sidottujen etuuskien niin sanotut lain tasot yhdenmukaistettaisiin samoiksi. Tämä taso olisi euroon siirtymistä edeltävän vuoden 2001 indeksitaso eli viimeisin lakiehdotuksia käsiteltäessä tiedossa oleva taso. Ratkaisu olisi tekninen ja se voitaisiin toteuttaa ilman kustannusvaikutuksia.

2.2. Sairausvakuutuslaki

Esityksessä ehdotetaan, että sairausvakuutuslain sisältämät markkamäärät muutettaisiin euroiksi ja tarvittaessa senteiksi. Muunnossa käytettäisiin lähtökohtaisesti muuntokerrointa sellaisenaan. Näin nykyisin täysinä markkoina, kymmeninä markkoina tai satoina markkoina olevat rahamäärät muuttuisivat sentin tarkkuiseksi. Pyöristys tehtäisiin lähimpään senttiin euroasetuksen mukaisesti, eli käyttöön tulisi kaksi desimaalia tavanomaista 5-pyöristystä soveltaen.

Edellä esitetystä poiketen lain 16 §:ssä säädetty tulorajat pyöristettäisiin alaspäin lähimpään täyteen euroon. Nämä tulorajat on nykyisessä laissa määritelty tuhannen, 10 000 tai 100 000 markan tarkkuudella.

Lain 16 §:ssä säädetty tulorajat ehdotetaan kuitenkin ensin korotettaviksi työikäisen TEL-indeksin vuoden 2001 tasoon. Samoin lain 9 §:n 6 momentissa säädetty vuotuinen omavastuuosuus ehdotetaan ensin korotettavaksi vuoden 2001 elinkustannusindeksin tasoon.

Kun tarkoituksena on, ettei kukaan saisi muunnoksen seurauksena kokonaan menettää oikeuttaan tukeen, lain 75 §:ssä oleva pienintä maksettavaa etuutta koskeva nykyinen markkamäärä muunnettaisiin euroiksi ja senteiksi pyöristämällä lopputulos lähimpään tuen saajalle edullisempaan senttiin.

Lain 75 §:ssä oleva pyöristyssääntö päivärahan sekä äitiys-, isyys- ja

vanhempainrahan määrän pyöristämisestä päivää kohden lähimpään viidellä tasajaolliseen pennilukuun kumottaisiin, koska sitä ei voida soveltaa sellaisenaan yksiköltään lähes kuusinkertaisiin euroihin ja sentteihin.

2.3. Laki kansaneläkelaitoksen järjestämästä kuntoutuksesta

Kansaneläkelaitoksen järjestämästä kuntoutuksesta annetun lain sisältämät matkakustannusten omavastuuosuuksia koskevat markkamäärät ehdotetaan muunnettaviksi euromääräisiksi vahvistettua muuntokerrointa käyttäen ja pyöristämällä euromäärät lähimpään senttiin euroasetuksen mukaisesti.

2.4. Kuntoutusrahalaki

Sairauspäivärahan suuruisen 14 §:n 1 momentin mukaisen kuntoutusrahan määräämisen perustana oleva alin tuloaja 5 000 markkaa ehdotetaan korotettavaksi työikäisen TEL-indeksin vuoden 2001 tasoon ja sen jälkeen muunnettavaksi euromääräiseksi muuntokerrointa käyttämällä ja pyöristämällä alaspäin lähimpään täyteen euroon samalla tavoin kuin vastaavan tulorajan pyöristäminen on ehdotettu tehtäväksi sairausvakuutuslain 16 §:n osalta.

Nuoren kuntoutusrahan ja ammatillisen kuntoutuksen ajalta maksettavan vähimmäismääräisen kuntoutusrahan kuukausikohtainen markkamäärä 2 100 on sidottu työikäisen TEL-indeksin vuoden 1999 tasoon. Kuukausikohtaisten markkamäärien osalta ehdotetaan, että ne tarkistettaisiin vuoden 2001 tasolle ja että ne sen jälkeen muunnetaan vahvistettua muuntokerrointa käyttäen euromääräisiksi pyöristämälle ne lähimpään kahdellakymmenelläviidellä jaolliseen senttiin. Esitetty pyöristysmenettely perustuu siihen, että kuntoutusrahalain mukaan kuntoutusraha on päiväkohtainen etuus, jonka määrä on kuukausikohtaisen markkamäärän kahdeskymmenesviidesosa.

2.5. Laki maatalousyrittäjien työterveyshuollon eräiden kustannusten korvaamisesta valtion varoista

Esityksessä ehdotetaan, että lain voimaantulosäännöksen (1042/1998) sisältyvä markkamäärä muutettaisiin euroiksi. Muunnossa käytettäisiin muuntokerrointa sellaisenaan ja pyöristystyötehtäisiin alaspäin lähimpään euroon.

2.6. Laki sairausvakuutuslain mukaisen omavastuuajan korvaamisesta maatalousyrittäjille

Esityksessä ehdotetaan lain 5 §:n 2 momenttiin sisältyvä markkamääräinen pyöristyssääntö muutettavaksi siten, että pyöristys määriteltäisiin toteutettavaksi täydeksi euroksi. Mainitun lainkohdan 3 momenttiin sisältyvä markkamäärä ehdotetaan muutettavaksi muuntokerrointa sellaisenaan käytettynä euroiksi ja senteiksi euroasetuksen mukaisesti.

3. Esityksen taloudelliset vaikutukset

Esityksen mukainen tulorajojen markkamäärien muuntaminen euroiksi lisäisi sairausvakuutuksen kustannuksia arviolta noin 0,1 miljoonalla markalla. Vuonna 2000 sairausvakuutuksen etuuskulut olivat yhteensä noin 12 miljardia markkaa. Esityksellä ei ole olennaisia kustannusvaikutuksia.

4. Asian valmistelu

Valtiovarainministeriön EMU-projekti hyväksyi 18 päivänä joulukuuta 1997 Suomen kansallisen siirtymäsuunnitelman euron käyttöön ottamiseksi. Sosiaali- ja terveysministeriössä laadittiin tältä pohjalta suunnitelma eurojärjestelmään siirtymisestä 1 päivästä tammikuuta 2002 lukien (Euro-rahatyöryhmän muistio, STM:n työryhmämuistioita 1998:20). Siirtymäkauden ajaksi sosiaali- ja terveysministeriö asetti 1 päivänä maaliskuuta 1999 Euron käyttöönottoprojektin, jonka johtoryhmässä on edustus myös muun muassa Kansaneläke-

laitoksesta, Suomen Kuntaliitosta, Eläketurvakeskuksesta ja Suomen vakuutusyhtiöiden keskusliitosta. Projektin säädöstyöryhmän työskentelyyn ovat osallistuneet myös opetusministeriö, ympäristöministeriö ja työministeriö. Euroon siirtymistä on valtionhallinnossa koordinoitunut valtionvarainministeriön asettama EMU-projektin julkisen sektorin työryhmä. Se on muun muassa selvittänyt eri hallinnonalojen näkemyksiä lainmuutostarpeista.

Edellä kuvatun valmistelutyön pohjalta euron käyttöönottoa koskevia periaatteita käsiteltiin 11 päivänä tammikuuta 2000 hallituksen talouspoliittisessa ministerivaliokunnassa. Ministerivaliokunta hyväksyi yleiset periaatteet, jotka sosiaali- ja terveysministeriön asettaman Euron käyttöönottoprojektin johtoryhmä esitti muistiossaan 30 päivänä marraskuuta 1999. Johtoryhmän esittämien periaatteiden mukaan säädöksissä olevat markkamäärät muutetaan 1 päivänä tammikuuta 2002 lukien euroiksi ja senteiksi käyttäen vahvistettua muuntokerrointa. Pyöritykset tehdään euroasetuksen mukaisesti. Etuudet maksetaan samasta ajankohdasta euroina ja sentteinä. Tulo- ja omaisuusrajoja sekä eräitä hallinnollisia raja-arvoja voidaan kuitenkin pyöristää täyteen euroon tai nolllilla päättyvään euromäärään. Myös tältä osin ratkaisut tulisi toteuttaa mahdollisimman kustannusneutraalisti. Säädöksissä olevat maininnat kuten marka tai markkamäärä muutetaan kuulumaan rahamäärä tai muuksi vastaaviksi ilmaisuiksi. Etuus ei saa euron käyttöönoton takia pienentyä eikä lakata. Edellä mainittuja periaatteita sovelletaan myös lakia alemmanasteisissa säädöksissä ja soveltuvien osin muussakin kuin sosiaaliturvaa koskevassa lainsäädännössä. Esitys on valmisteltu noudattaen edellä kuvattuja yleisiä periaatteita. Se on tehty virkatyönä sosiaali- ja terveysministeriössä yhteistyössä Kansaneläkelaitoksen kanssa. Keskeisiltä osin ratkaisuihin sovittiin jo sosiaali- ja terveysministeriön Euron

käyttöönottoprojektin työskentelyyn yhteydessä.

5. Muita esitykseen vaikuttavia seikkoja

Hallitus antaa eduskunnalle euron käyttöön ottamiseen liittyvät esitykset kansaneläkelain ja eräiden siihen liittyvien lakien sekä työttömyysturvalain ja eräiden siihen liittyvien lakien muuttamisesta. Esitykset on laadittu vastaavia periaatteita noudattaen.

Jo aikaisemmin markkamäärät on muutettu vastaavalla tavalla euroiksi lasten kotihoidon ja yksityisen hoidon tuesta annetussa laissa (lailla 562/2000) sekä valtioneuvoston asetuksessa äitiysavustuksen suuruuden vahvistamisesta (98/2001).

Samanaikaisesti tämän esityksen kanssa eduskunnassa on käsiteltävänä hallituksen esitys laiksi kansaneläkeindeksistä. Sairausvakuutuslain 76 §:ään ehdotetaan lisättäväksi viittaussäännös mainittuun kansaneläkeindeksistä annettavaan lakiin.

Sairausvakuutuslain 33 §:n 1 momentissa oleva vakuutusmaksun pennimäärä määrättyltä veroäyriältä on tarkoitus muuttaa määriteltäväksi pennimäärän sijasta prosenttimääränä määrättyltä veroäyriältä. Vakuutetun sairausvakuutusmaksun määrästä on säädetty vuosittain erillisellä lailla. Viimeisin laki vuodelta 2001 suoritettavista sairausvakuutusmaksuista ja työnantajan kansaneläkemaksusta (1223/2000) on annettu 20 päivänä joulukuuta 2000. Vuonna 2001 voimassa olevat maksut ovat 1,50 penniä veroäyriältä ja eläketuloa saavalla 2,70 penniä veroäyriältä kuitenkin enintään 1,20 prosenttia veronalaisesta eläketulosta. Hallituksen tarkoituksena on antaa esitys sairausvakuutuslain 16 ja 33 §:n muuttamisesta kuitenkin eri yhteydessä, mistä syystä lainkohta ei sisälly nyt annettavaan lakiehdotukseen.

Eduskunnalle on annettu hallituksen esitys laiksi sairausvakuutuslain 5 a ja 9 §:n muuttamisesta.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Lakiehdotuksen perustelut

1.1. Sairausvakuutuslaki

8 §. Pykälän 1 momentissa oleva markkamäärä ehdotetaan muutettavaksi euromääräiseksi vahvistettua muuntokurssia käyttäen lähimpään senttiin euroasetuksen mukaisesti pyöristettynä.

9 §. Pykälän 1, 5, ja 6 momenteissa olevat markkamäärät ehdotetaan muutettaviksi euromääräisiksi vahvistettua muuntokurssia käyttäen lähimpään senttiin euroasetuksen mukaisesti pyöristettynä. Pykälän 6 momentissa oleva elinkustannusindeksiin sidottu markkamäärä (vuotuinen omavastuuosuus) ehdotetaan kuitenkin ensin tarkistettavaksi vuoden 2001 tasolle.

10 §. Pykälän 1 momentissa olevat markkamäärät ehdotetaan muutettavaksi euromääräisiksi vahvistettua muuntokurssia käyttäen lähimpään senttiin euroasetuksen mukaisesti pyöristettynä.

16 §. Pykälän 1 momentissa olevat työikäisen TEL-indeksiin sidotut tulorajat ehdotetaan ensin tarkistettaviksi vuoden 2001 tasolle ja sen jälkeen muutettaviksi euromääräisiksi vahvistettua muuntokurssia käyttäen pyöristäen alaspäin lähimpään täyteen euroon.

18 b, 22 ja 23 e §. Pykälien 1 momenteissa olevat markkamäärät ehdotetaan muutettaviksi euromääräiseksi vahvistettua muuntokurssia käyttäen lähimpään senttiin euroasetuksen mukaisesti pyöristettynä.

75 §. Pykälän 3 momentissa oleva sääntö päivärahan sekä äitiys-, isyys- ja vanhempainrahan määrän pyöristämisestä päivää kohden lähimpään viidellä tasajaolliseen pennilukuun ehdotetaan kumottavaksi tarpeettomana euromääriin siirryttäessä. Samassa momentissa olevat työtulon määrään liittyvät sanat kymmenien markkojen ehdotetaan muutettavaksi sanoiksi täysien eurojen. Pykälän 3 momentissa oleva pienintä maksettavaa etuutta koskeva markkamäärä ehdotetaan muutettavaksi euromääräiseksi vahvistettua muuntokurssia

käyttäen lähimpään senttiin alaspäin pyöristettynä.

76 §. Pykälän 2 momentissa olevat sanat markkamäärä ehdotetaan muutettavaksi sanoiksi rahamäärä. Pykälän 2 momentin viittaussäännös muutettaisiin siten, että lainkohdassa viitattaisiin lakiin kansaneläkeindeksistä. Eduskunnalle annetaan samanaikaisesti tämän esityksen kanssa hallituksen esitys lakiin kansaneläkeindeksistä. Tarkoituksena on, että mainitussa laissa säädettäisiin kansaneläkeindeksin vahvistamisesta.

Voimaantulosäännökset. Laki ehdotetaan tulevaksi voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Äitiys- ja vanhempainrahaa koskevia päätöksiä tehdään ajanjaksoille, joiden kesto on 263 arkipäivää. Jos lapsia on syntynyt samalla kertaa useampi kuin yksi, jaksoa pidennetään 60 arkipäivällä kutakin yhtä useampaa lasta kohti. Tarkoitus on, että Kansaneläkelaitos voisi jo vuoden 2001 puolella tehdä päätöksiä tämän lain voimaantuloa koskevan siirtymäsäännöksen nojalla. Päätös voitaisiin antaa siten, että se koskisi sekä 2001 vuoden loppuun asti markkamääräistä, voimassa olevaan lakiin perustuvaa äitiys- ja vanhempainrahaa että vuoden 2002 alusta alkaen sovellettavaa, tämän lain mukaista euromääräistä äitiys- ja vanhempainrahaa. Tästä syystä on tarpeellista, että ratkaisusta säädetään jo tässä vaiheessa lailla.

Lain 16 §:n 1 momentissa säädettyjä euromääräisiä tulorajoja sovelletaan niissä päivärahoissa, joissa työkyvyttömyys tai oikeus etuuteen alkaa vuoden 2002 puolella.

Lain 16 §:ssä olevat tulorajat vastaavat vuoden 2001 työikäisen TEL-indeksitasoa ja lain 9 §:ssä säädetty vuotuinen omavastuuosuus vastaa vuoden 2001 elinkustannusindeksin tasoa.

1.2. Laki kansaneläkelaitoksen järjestämisestä kuntoutuksesta

7 a §. *Matkakustannusten korvaaminen.*

Pykälässä olevat markkamäärät ehdotetaan muutettavaksi euromääräisiksi vahvistettua muuntokurssia käyttäen lähimpään senttiin euroasetuksen mukaisesti pyöristettyinä.

Voimaantulosäännös. Laki ehdotetaan tulevaksi voimaan 1 päivästä tammikuuta 2002. Päätös etuuden määrästä voitaisiin antaa euromääräisenä jo ennen lain voimaantuloa, jos päätös kohdistuu 1 tammikuuta 2002 jälkeiseen aikaan. Ennen lain voimaantuloa voitaisiin ryhtyä tarvittaviin valmisteluihin.

1.3. Kuntoutusrahalaki

14 §. Kuntoutusrahan määrä. Pykälän 1 momentissa tarkoitettu kuntoutusraha on yhtä suuri kuin se sairausvakuutuslain mukainen sairauspäiväraha, jonka kuntoutuja saisi, jos hän olisi kuntoutuksen alkaessa tullut työkyvyttömäksi. Pykälän 2 momentissa oleva tuloaraja 5 000 markkaa vastaa sitä alinta työtulon määrää, jonka perusteella myös sairauspäiväraha sairausvakuutuslain 16 §:n mukaisesti määrätään. Tämän vuoksi 2 momentin tuloarajaa ehdotetaan sairausvakuutuslain 16 §:ää koskevaa ehdotusta vastaavasti ensin tarkistettavaksi TEL-indeksillä vuoden 2001 tasolle ja sen jälkeen muutettavaksi euromääräiseksi vahvistettua muuntokurssia käyttäen pyöristäen alaspäin lähimpään täyteen euroon.

15 §. Työttömyysturvaa, työmarkkinatukea tai opintorahaa saaneen kuntoutusrahan määrä. Pykälässä oleva ilmaisu markkamäärä ehdotetaan muutettavaksi sanaksi rahamäärä.

17 §. Kuntoutusrahan määrä ammatillisessa kuntoutuksessa. Pykälässä oleva kuukausikohtainen markkamäärä 2 100 vastaa työntekijäin eläkelain 9 §:n 2 momentin ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettua vuoden 1999 pistelukua. Päiväkohtainen määrä saadaan jakamalla markkamäärä kahdellakymmenelläviidellä. Kuntoutusraha on päiväkohtainen etuus. Tämän vuoksi kuukausikohtainen markkamäärä ehdotetaan ensin tarkistettavaksi vuoden 2001 tasolle ja sen jälkeen muutettavaksi euromääräiseksi vahvistettua muuntokurssia käyttäen

pyöristäen lähimpään kahdellakymmenelläviidellä jaolliseen senttiin.

17 a §. Nuorten vajaakuntoisten kuntoutusraha. Pykälässä oleva kuukausikohtainen markkamäärä 2 100 on sidottu vastaavalla tavalla TEL-indeksiin kuin 17 §:ssä oleva markkamäärä. Huomioonottaen sen, että kuntoutusraha on päiväkohtainen etuus, myös tämän pykälän markkamäärää ehdotetaan 17 §:ää vastaavalla tavalla ensin tarkistettavaksi vuoden 2001 tasolle ja sen jälkeen muutettavaksi euromääräiseksi vahvistettua muuntokurssia käyttäen pyöristäen lähimpään kahdellakymmenelläviidellä jaolliseen senttiin.

Voimaantulosäännökset. Kuntoutusrahalain 17 ja 17 a §:ssä tarkoitettu markkamäärä on kuntoutusrahalain muuttamisesta annetun lain 195/2001 voimaantulosäännöksen mukaisesti sidottu työntekijäin eläkelain 9 §:n 2 momentin ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettun työikäisen TEL-indeksiin vuoden 1999 tasoon. Tämän vuoksi myös tämän lain 17 ja 17 a §:ssä ehdotettu kuntoutusrahan euromäärä tulisi sitoa vastaavasti vuoden 2001 työikäisen TEL-indeksiin tasoon. Samoin voimassa olevan 14 §:n 1 momentin mukaisen sairauspäivärahan suuruisen kuntoutusrahan perusteena oleva 14 §:n 2 momentissa tarkoitettu alin tuloaraja on sidottu työikäisen TEL-indeksiin vuoden 1996 tasoon ja tämän tuloarajan euromäärä tulisi sitoa vuoden 2001 työikäisen TEL-indeksiin tasoon.

1.4. Laki maatalousyrittäjien työterveyshuollon eräiden kustannusten korvaamisesta

Voimaantulosäännös. Voimaantulosäännöksen (1274/1999) 2 momentissa säädetään maatalousyrittäjien työterveyshuoltoa ohjaavan keskusyksikön toiminnan rahoittamisesta siirtymäkaudella 1999—2005. Voimaantulosäännöksessä olevat markkamäärät ehdotetaan muutettavaksi täysiksi euroiksi.

Voimaantulo. Laki ehdotetaan tulevaksi voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

1.5. Laki sairausvakuutuslain mukaisen omavastuajan korvaamisesta maatalousyrittäjille

5 §. Pykälän 2 momentin pyöristyssääntöön sisältyvä markkamäärä muutettaisiin siten, että pyöristys toteutettaisiin alaspäin lähimpään täyteen euroon ja 3 momenttiin sisältyvä markkamäärä muutettaisiin muuntokerrointa käyttämällä euroiksi ja senteiksi.

Voimaantulo. Laki ehdotetaan tulevaksi voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

2. Voimaantulo

Lait ehdotetaan tulevaksi voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002. Päätöksiä lakien mukaisista etuuksien määristä voitaisiin antaa jo ennen lakien voimaantuloa edellyttäen, että päätökset kohdistuvat aikaan 1. tammikuuta 2002 tai sen jälkeen.

Lakien täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin voitaisiin ryhtyä jo ennen kuin ne tulevat voimaan.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

*Lakiehdotukset***1.****Laki****sairausvakuutuslain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun sairausvakuutuslain (364/1963) 8 §:n 1 momentti, 9 §:n 1, 5 ja 6 momentti, 10 §:n 1 momentti, 16 §:n 1 momentti, 18 b §:n 1 momentti, 22 §:n 1 momentti, 23 e §:n 1 momentti, 33 §:n 1 momentti, 75 §:n 3 momentti ja 76 §:n 2 momentti,

sellaisina kuin ne ovat, 8 §:n 1 momentti ja 10 §:n 1 momentti laissa 1202/2000, 9 §:n 1,5 ja 6 momentti sekä 76 §:n 2 momentti laissa 1133/1997, 16 §:n 1 momentti ja 18 b §:n 1 momentti laissa 1500/1995, 22 §:n 1 momentti, 23 e §:n 1 momentti ja 75 §:n 3 momentti laissa 350/1996 sekä 33 §:n 1 momentti laissa 742/1978, seuraavasti:

8 §

Edellä 5 §:n 1 momentin 2 kohdassa ja 5 b §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetusta lääkärin tai 5 b §:ssä tarkoitetusta hammaslääkärin samalla kertaa määräämästä tutkimuksesta tai hoidosta johtuvista kustannuksista taikka, jos ne ylittävät noudatettavaksi vahvistetun taksan, tämän mukaisista määristä korvataan kolme neljännestä siltä osin kuin kustannukset tai taksan mukaiset määrät yhteensä ylittävät 13,46 euroa. Mitä edellä säädetään sovelletaan myös silloin, kun lääkärin tai hammaslääkärin määräämän tutkimuksen on suorittanut tai hoidon antanut asianmukaisen ammattikoulutuksen saanut henkilö. Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin, missä laajuudessa samalla kertaa määrätyt tutkimus- ja hoitotoimenpiteet korvataan saman määräyksen perusteella sekä mitkä tutkimus- ja hoitotoimenpiteet katsotaan korvausta laskettaessa samalla kertaa määräytyiksi.

8,41 euroa ylittävästä määrästä kultakin ostokerralta. Lääkkeiden erityiskorvaus on 75 prosenttia 4,20 euroa ylittävästä määrästä kultakin ostokerralta, kun kysymyksessä on vaikean ja pitkäaikaisen sairauden hoidossa tarvittava välttämätön lääke ja 100 prosenttia 4,20 euroa ylittävästä määrästä kultakin ostokerralta, kun kysymyksessä on vaikean ja pitkäaikaisen sairauden hoidossa tarvittava vaikutustavaltaan korvaava tai korjaava välttämätön lääke.

Vaikean sairauden hoitoon tarpeellisista kliinisistä ravintovalmisteista korvataan 50 prosenttia 8,41 euroa tai 75 prosenttia 4,20 euroa ylittävästä määrästä kultakin ostokerralta sen mukaan kuin valtioneuvoston asetuksella säädetään. Korvauksen tasoa määrättäessä otetaan huomioon valmisteen tarpeellisuus ja taloudellisuus. Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin, mitä on pidettävä tässä momentissa tarkoitettuna vaikeana sairautena ja korvattavana valmisteena. Edellä 5 §:n 1 momentin 3 a kohdassa tarkoitetuista perusvoiteista korvataan 50 prosenttia 8,41 euroa ylittävästä määrästä kultakin

9 §

Lääkkeiden peruskorvaus on 50 prosenttia

ostokerralta.

Kun vakuutetun tämän pykälän mukaan saman kalenterivuoden aikana korvatuista lääkkeistä, kliinisistä ravintovalmisteista ja perusvoiteista korvaamatta jääneiden kustannusten yhteismäärä ylittää 580,21 euroa (*vuotuinen omavastuuosuus*), on hänellä oikeus yli menevältä määrältä lisäkorvaukseen. Lisäkorvaus maksetaan, jos se on kalenterivuodelta enemmän kuin 16,82 euroa. Lisäkorvaus voidaan evätä kokonaan tai osittain, jos vakuutettu on menetellyt vilpillisesti korvausta haettaessa tai korvauksen epäämiseen on muu vakuutetusta johtuva erityinen syy.

10 §

Vakuutetulle korvataan lääkäriin, hammaslääkäriin, sairaanhoitolaitokseen, laboratorioon, röntgenlaitokseen tai asianmukaisen ammattikoulutuksen saaneen henkilön luokse tehdyistä matkoista johtuvat matkakustannukset kokonaan siltä osin kuin ne yhdensuuntaiselta matkalta ylittävät 9,25 euroa (*omavastuuosuus*), kuitenkin enintään vahvistetun taksan mukaiseen määrään saakka. Tämä koskee myös lääkärin, hammaslääkärin tai asianmukaisen ammattikoulutuksen saaneen henkilön potilaan luokse tekemistä matkoista johtuneiden matkakustannusten korvaamista. Jos vakuutetun tämän lain mukaan maksettavaksi jäävät enintään taksan mukaiset matkakustannukset saman kalenterivuoden aikana ylittävät 157,26 euroa (*vuotuinen omavastuuosuus*), vuotuisen omavastuuosuuden ylittävä osa matkakustannuksista korvataan kokonaan, kuitenkin enintään vahvistetun taksan mukaiseen määrään saakka.

16 §

Päivärahan määrä päivältä on 70 prosenttia vakuutetun verotuksessa asetuksella säädettävänä kalenterivuotena todettujen työtulojen kolmasosasta siltä osin kuin työtulot eivät ylitä 24 609 euroa. Jos työtulot ylittävät 24 609 euroa, mutta eivät ylitä 37 861 euroa, päivärahan määrä on 24 609 euroa ylittävältä osalta 40 prosenttia 24 609

euroa ylittävän osan kolmasosasta. Jos työtulot ylittävät 37 861 euroa, päivärahan määrä on 37 861 euroa ylittävältä osalta 25 prosenttia 37 861 euroa ylittävän osan kolmasosasta. Päivärahaa ei makseta, jos työtulot ovat alle 946 euroa. Työtulona ei oteta huomioon tuloja, jotka on verotuksessa arvioitu verotuslain 72 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettulla tavalla sen vuoksi, ettei veroilmoitusta ole annettu.

18 b §

Vakuutetulle, jolla on 15 §:n 1 momentin nojalla oikeus päivärahaan ja jonka sairaudesta johtuva työkyvyttömyys on kestänyt vähintään 60 päivää, suoritetaan toimeentulon turvaamisen kannalta välttämätöntä päivärahaa enintään 10,09 euroa.

22 §

Äitiys-, isyys- ja vanhempainrahan määrä päivältä on yhtä suuri kuin 16 ja 17 §:ssä sekä 18 a §:n 2 ja 3 momentissa tarkoitettu päiväraha. Äitiys-, isyys- ja vanhempainrahan määrä on kuitenkin vähintään 10,09 euroa päivältä.

23 e §

Erityishoitorahan määrä päivää kohti on yhtä suuri kuin 16 ja 17 §:ssä sekä 18 a §:n 2 ja 3 momentissa tarkoitettu päiväraha, kuitenkin vähintään 10,09 euroa.

75 §

Jos 16 §:ssä tarkoitettu työtulo nousee yli täysien eurojen, jätetään ylimenevä osa lukuun ottamatta. Jos 18 b §:n nojalla maksettavan päivärahan määrä 25 arkipäivältä olisi pienempi kuin 10,09 euroa, päivärahaa ei makseta.

76 §

Tämän lain 9 §:n 6 momentissa säädetty vuotuisen omavastuuosuuden rahamäärä sidotaan elinkustannusindeksiin siten, että

sitä muutetaan samanaikaisesti ja samassa suhteessa kuin kansaneläkkeitä muutetaan kansaneläkeindeksistä annetun lain (/2001) nojalla. Tämän lain 16 §:n 1 momentissa säädettyjä tulo-rajajoja tarkistetaan kalenterivuositain sen indeksin mukaan, joka vahvistetaan työntekijäin eläkelain 9 §:n 2 momentin ensimmäisen virkkeen soveltamista varten. Jos tulo-rajat nousevat tarkistuksen yhteydessä yli täysien eurojen, jätetään ylimenevä osa lukuun ottamatta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Tämän lain 16 §:n 1 momentissa säädetty rahamäärät vastaavat vuodelle 2001 vahvistettua työntekijäin eläkelain 9 §:n 2 momentin ensimmäisessä virkkeessä

tarkoitettua indeksilukua ja 9 §:n 6 momentissa säädetty rahamäärä samalle vuodelle vahvistettua kansaneläkeindeksistä annetussa laissa (/2001) tarkoitettua indeksilukua.

Päätös tämän lain mukaisen etuuden määrästä voidaan antaa euromääräisenä jo ennen lain voimaantuloa, jos päätös kohdistuu lain voimaantulon jälkeiseen aikaan.

Lain 16 §:n 1 momentissa säädettyjä tulo-rajajoja käytetään niissä päivärahoissa, joissa työkyvyttömyys tai oikeus etuuteen alkaa lain voimaantulon jälkeisenä aikana.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

2.

Laki

kansaneläkelaitoksen järjestämästä kuntoutuksesta annetun lain 7 a §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan kansaneläkelaitoksen järjestämästä kuntoutuksesta 27 päivänä maaliskuuta 1991 annetun lain (610/1991) 7 a §, sellaisena kuin se on laissa 1504/1995, seuraavasti:

7 a §

Matkakustannusten korvaaminen

Kuntoutujalle korvataan kuntoutuksesta aiheutuneet tarpeelliset ja kohtuulliset matkakustannukset siltä osin kuin ne yhdensuuntaiselta matkalta ylittävät 7,57 euroa (*omavastuuosuus*). Jos kuntoutuksesta aiheutuneet tarpeelliset ja kohtuulliset matkakustannukset saman kalenterivuoden aikana ylittävät 151,37 euroa (*vuotuinen omavastuuosuus*), vuotuisen omavastuuosuuden ylittävä osa näistä

matkakustannuksista korvataan kokonaan. Korvattaviin matkakustannuksiin eivät kuulu opiskelijan päivittäisistä koulumatkoista ja koulutukseen liittyvän harjoittelun päivittäisistä matkoista aiheutuvat matkakustannukset.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Päätös tämän lain mukaisen etuuden määrästä voidaan antaa euromääräisenä jo ennen lain voimaantuloa, jos päätös kohdistuu lain voimaantulon jälkeiseen aikaan.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain toimenpiteisiin.
täytäntöönpanon edellyttämiin _____

3.

Laki

kuntoutusrahalain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 27 maaliskuuta 1991 annetun kuntoutusrahalain (611/1991) 14 §:n 2 momentti sekä 15, 17 ja 17 a §, sellaisina kuin ne ovat, 14 §:n 2 momentti ja 15 § laissa 1503/1995, 17 § laissa 195/2001 ja 17 a § laissa 836/1998, seuraavasti:

14 §

Kuntoutusrahan määrä

Tämän pykälän mukaan määräytyvää kuntoutusrahaa ei makseta, jos 1 momentissa tarkoitetun päivärahan määrittämisen perusteena olevat työtulot ovat alle 946 euroa.

kuntoutusraha päivää kohden on 14 ja 15 §:n säännösten _____ estämättä kahdeskymmenesviidesosa 374,50 eurosta, jollei hänellä muiden tämän lain säännösten nojalla ole oikeus määrältään tätä suurempaan kuntoutusrahaan.

17 a §

Nuorten vajaakuntoisten kuntoutusraha

Edellä 5 a §:n nojalla maksettavan kuntoutusrahan määrä päivää kohden on kahdeskymmenesviidesosa 374,50 eurosta, jollei kuntoutusrahan saajalla muiden tämän lain säännösten nojalla olisi oikeus määrältään tätä suurempaan kuntoutusrahaan.

15 §

Työttömyysturvaa, työmarkkinatukea tai opintorahaa saaneen kuntoutusrahan määrä

Jos kuntoutuja on kuntoutusrahan alkamista edeltävän kuukauden aikana saanut työttömyyspäivärahaa, työmarkkinatukea, opintorahaa tai aikuisopintorahaa, kuntoutusrahana maksetaan kuntoutuksen alkaessa vähintään sairausvakuutuslain 18 a §:ssä tarkoitettu rahamäärä lisättyinä 10 prosentilla.

17 §

Kuntoutusrahan määrä ammatillisessa kuntoutuksessa

Kuntoutuksen toteutumisen turvaamiseksi ammatillisessa kuntoutuksessa olevan

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Tämän lain 14 §:n 2 momentissa, 17 ja 17 a §:ssä mainitut rahamäärät vastaavat vuodelle 2001 vahvistettua työntekijäin eläkelain 9 §:n 2 momentin ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettua indeksilukua.

Päätös tämän lain mukaisen etuuden määrästä voidaan antaa euromääräisenä jo ennen lain voimaantuloa, jos päätös kohdistuu lain voimaantulon jälkeiseen aikaan.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon _____ edellyttämiin toimenpiteisiin.

4.

Laki**maatalousyrittäjien työterveyshuollon eräiden kustannusten korvaamisesta valtion varoista annetun lain muuttamisesta annetun lain voimaantulosäännöksen muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan maatalousyrittäjien työterveyshuollon eräiden kustannusten korvaamisesta valtion varoista annetun lain muuttamisesta 18 päivänä joulukuuta 1998 annetun lain (1042/1998) voimaantulosäännöksen 2 momentti, sellaisena kuin se on laissa 1274/1999, seuraavasti:

— — — — —
Tämän lain 1 §:n 2 momenttia sovelletaan siten, että mainitun keskusyksikön toiminnasta aiheutuvat tarpeelliset ja kohtuulliset kustannukset korvataan siltä osin kuin ne vuosina 1999—2005 ovat enintään

336 375 euroa vuodessa ja siten kuin sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella tarkemmin säädetään.

—
Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

5.

Laki

sairausvakuutuslain mukaisen omavastuajan korvaamisesta maatalousyrittäjille annetun lain 5 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan sairausvakuutuslain mukaisen omavastuajan korvaamisesta maatalousyrittäjille 18 päivänä tammikuuta 1991 annetun lain (118/1991) 5 §:n 2 ja 3 momentti, sellaisena kuin niistä on 5 §:n 3 momentti laissa 903/1996, seuraavasti:

5 §

Päivärahan suuruutta määrättäessä työtulo pyöristetään lähimpään euroon.
Jos maksettavan päivärahan määrä omavastuujalta olisi pienempi kuin 10,09 euroa, päivärahaa ei makseta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.
Päätös tämän lain mukaisen etuuden määrästä voidaan antaa euromääräisenä jo ennen tämän lain voimaantuloa, jos päätös kohdistuu lain voimaantulon jälkeiseen aikaan.

Helsingissä 27 päivänä huhtikuuta 2001

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

Rinnakkaistekstit

1.

Laki

sairausvakuutuslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun sairausvakuutuslain (364/1963) 8 §:n 1 momentti, 9 §:n 1, 5 ja 6 momentti, 10 §:n 1 momentti, 16 §:n 1 momentti, 18 b §:n 1 momentti, 22 §:n 1 momentti, 23 e §:n 1 momentti, 33 §:n 1 momentti, 75 §:n 3 momentti ja 76 §:n 2 momentti,

sellaisina kuin ne ovat, 8 §:n 1 momentti ja 10 §:n 1 momentti laissa 1202/2000, 9 §:n 1,5 ja 6 momentti sekä 76 §:n 2 momentti laissa 1133/1997, 16 §:n 1 momentti ja 18 b §:n 1 momentti laissa 1500/1995, 22 §:n 1 momentti, 23 e §:n 1 momentti ja 75 §:n 3 momentti laissa 350/1996 sekä 33 §:n 1 momentti laissa 742/1978, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

8 §

Edellä 5 §:n 1 momentin 2 kohdassa ja 5 b §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetusta lääkärin tai 5 b §:ssä tarkoitetusta hammaslääkärin samalla kertaa määräämästä tutkimuksesta tai hoidosta johtuvista kustannuksista taikka, jos ne ylittävät noudatettavaksi vahvistetun taksan, tämän mukaisista määristä korvataan kolme neljänestä siltä osin kuin kustannukset tai taksan mukaiset määrät yhteensä ylittävät 80 markkaa. Mitä edellä säädetään sovelletaan myös silloin, kun lääkärin tai hammaslääkärin määräämän tutkimuksen on suorittanut tai hoidon antanut asianmukaisen ammattikoulutuksen saanut henkilö. Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin, missä laajuudessa samalla kertaa määrätyt tutkimus- ja hoitotoimenpiteet korvataan saman määräyksen perusteella sekä mitkä tutkimus- ja hoitotoimenpiteet katsotaan korvausta laskettaessa samalla kertaa määräytyiksi.

Ehdotus

8 §

Edellä 5 §:n 1 momentin 2 kohdassa ja 5 b §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetusta lääkärin tai 5 b §:ssä tarkoitetusta hammaslääkärin samalla kertaa määräämästä tutkimuksesta tai hoidosta johtuvista kustannuksista taikka, jos ne ylittävät noudatettavaksi vahvistetun taksan, tämän mukaisista määristä korvataan kolme neljänestä siltä osin kuin kustannukset tai taksan mukaiset määrät yhteensä ylittävät 13,46 euroa. Mitä edellä säädetään sovelletaan myös silloin, kun lääkärin tai hammaslääkärin määräämän tutkimuksen on suorittanut tai hoidon antanut asianmukaisen ammattikoulutuksen saanut henkilö. Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin, missä laajuudessa samalla kertaa määrätyt tutkimus- ja hoitotoimenpiteet korvataan saman määräyksen perusteella sekä mitkä tutkimus- ja hoitotoimenpiteet katsotaan korvausta laskettaessa samalla kertaa määräytyiksi.

9 §

Lääkkeiden peruskorvaus on 50 prosenttia 50 markkaa ylittävästä määrästä kultakin ostokerralta. Lääkkeiden erityiskorvaus on 75 prosenttia 25 markkaa ylittävästä määrästä kultakin ostokerralta, kun kysymyksessä on vaikean ja pitkäaikaisen sairauden hoidossa tarvittava välttämätön lääke ja 100 prosenttia 25 markkaa ylittävästä määrästä kultakin ostokerralta, kun kysymyksessä on vaikean ja pitkäaikaisen sairauden hoidossa tarvittava vaikutustavaltaan korvaava tai korjaava välttämätön lääke.

Vaikean sairauden hoitoon tarpeellisista kliinisistä ravintovalmisteista korvataan 50 prosenttia 50 markkaa tai 75 prosenttia 25 markkaa ylittävästä määrästä kultakin ostokerralta sen mukaan kuin valtioneuvosto päättää. Korvauksen tasoa määrättäessä otetaan huomioon valmisteen tarpeellisuus ja taloudellisuus. Valtioneuvosto päättää tarkemmin, mitä on pidettävä tässä momentissa tarkoitettuna vaikeana sairautena ja korvattavana valmisteena. Edellä 5 §:n 1 momentin 3 a kohdassa tarkoitetuista perusvoiteista korvataan 50 prosenttia 50 markkaa ylittävästä määrästä kultakin ostokerralta. Kun vakuutetun tämän pykälän mukaan saman kalenterivuoden aikana korvatuista lääkkeistä, kliinisistä ravintovalmisteista ja perusvoiteista korvaamatta jääneiden kustannusten yhteismäärä ylittää 3 100 markkaa (vuotuinen omavastuuosuus), on hänellä oikeus yli menevältä määrältä lisäkorvaukseen. Lisäkorvaus maksetaan, jos se on kalenterivuodelta enemmän kuin 100 markkaa. Lisäkorvaus voidaan evätä kokonaan tai osittain, jos vakuutettu on menetellyt vilpillisesti korvausta haettaessa tai korvauksen epäämiseen on muu vakuutetusta johtuva erityinen syy.

10 §

Vakuutetulle korvataan lääkäriin,

9 §

Lääkkeiden peruskorvaus on 50 prosenttia 8,41 euroa ylittävästä määrästä kultakin ostokerralta. Lääkkeiden erityiskorvaus on 75 prosenttia 4,20 euroa ylittävästä määrästä kultakin ostokerralta, kun kysymyksessä on vaikean ja pitkäaikaisen sairauden hoidossa tarvittava välttämätön lääke ja 100 prosenttia 4,20 euroa ylittävästä määrästä kultakin ostokerralta, kun kysymyksessä on vaikean ja pitkäaikaisen sairauden hoidossa tarvittava vaikutustavaltaan korvaava tai korjaava välttämätön lääke.

Vaikean sairauden hoitoon tarpeellisista kliinisistä ravintovalmisteista korvataan 50 prosenttia 8,41 euroa tai 75 prosenttia 4,20 euroa ylittävästä määrästä kultakin ostokerralta sen mukaan kuin valtioneuvoston asetuksella säädetään. Korvauksen tasoa määrättäessä otetaan huomioon valmisteen tarpeellisuus ja taloudellisuus. Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin, mitä on pidettävä tässä momentissa tarkoitettuna vaikeana sairautena ja korvattavana valmisteena. Edellä 5 §:n 1 momentin 3 a kohdassa tarkoitetuista perusvoiteista korvataan 50 prosenttia 8,41 euroa ylittävästä määrästä kultakin ostokerralta. Kun vakuutetun tämän pykälän mukaan saman kalenterivuoden aikana korvatuista lääkkeistä, kliinisistä ravintovalmisteista ja perusvoiteista korvaamatta jääneiden kustannusten yhteismäärä ylittää 580,21 euroa (vuotuinen omavastuuosuus), on hänellä oikeus yli menevältä määrältä lisäkorvaukseen. Lisäkorvaus maksetaan, jos se on kalenterivuodelta enemmän kuin 16,82 euroa. Lisäkorvaus voidaan evätä kokonaan tai osittain, jos vakuutettu on menetellyt vilpillisesti korvausta haettaessa tai korvauksen epäämiseen on muu vakuutetusta johtuva erityinen syy.

10 §

Vakuutetulle korvataan lääkäriin,

Voimassa oleva laki

hammaslääkäriin, sairaanhoitolaitokseen, laboratorioon, röntgenlaitokseen tai asianmukaisen ammattikoulutuksen saaneen henkilön luokse tehdyistä matkoista johtuvat matkakustannukset kokonaan siltä osin kuin ne yhdensuuntaiselta matkalta ylittävät 55 markkaa (*omavastuuosuus*), kuitenkin enintään vahvistetun taksan mukaiseen määrään saakka. Tämä koskee myös lääkärin, hammaslääkärin tai asianmukaisen ammattikoulutuksen saaneen henkilön potilaan luokse tekemistä matkoista johtuneiden matkakustannusten korvaamista. Jos vakuutetun tämän lain mukaan maksettavaksi jäävät enintään taksan mukaiset matkakustannukset saman kalenterivuoden aikana ylittävät 935 markkaa (*vuotuinen omavastuuosuus*), vuotuisen omavastuuosuuden ylittävä osa matkakustannuksista korvataan kokonaan, kuitenkin enintään vahvistetun taksan mukaiseen määrään saakka.

16 §

Päivärahan määrä päivältä on 70 prosenttia vakuutetun verotuksessa asetuksella säädettävänä kalenterivuotena todettujen työtulojen kolmassadasosasta siltä osin kuin työtulot eivät ylitä 130 000 markkaa. Jos työtulot ylittävät 130 000 markkaa, mutta eivät ylitä 200 000 markkaa, päivärahan määrä on 130 000 markkaa ylittävältä osalta 40 prosenttia 130 000 markkaa ylittävän osan kolmassadasosasta. Jos työtulot ylittävät 200 000 markkaa, päivärahan määrä on 200 000 markkaa ylittävältä osalta 25 prosenttia 200 000 markkaa ylittävän osan kolmassadasosasta. Päivärahaa ei makseta, jos työtulot ovat alle 5 000 markkaa. Työtulona ei oteta huomioon tuloja, jotka on verotuksessa arvioitu verotuslain 72 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitetulla tavalla sen vuoksi, ettei veroilmoitusta ole annettu.

18 b §

Vakuutetulle, jolla on 15 §:n 1 momentin nojalla oikeus päivärahaan ja jonka

Ehdotus

hammaslääkäriin, sairaanhoitolaitokseen, laboratorioon, röntgenlaitokseen tai asianmukaisen ammattikoulutuksen saaneen henkilön luokse tehdyistä matkoista johtuvat matkakustannukset kokonaan siltä osin kuin ne yhdensuuntaiselta matkalta ylittävät 9,25 euroa (*omavastuuosuus*), kuitenkin enintään vahvistetun taksan mukaiseen määrään saakka. Tämä koskee myös lääkärin, hammaslääkärin tai asianmukaisen ammattikoulutuksen saaneen henkilön potilaan luokse tekemistä matkoista johtuneiden matkakustannusten korvaamista. Jos vakuutetun tämän lain mukaan maksettavaksi jäävät enintään taksan mukaiset matkakustannukset saman kalenterivuoden aikana ylittävät 157,26 euroa (*vuotuinen omavastuuosuus*), vuotuisen omavastuuosuuden ylittävä osa matkakustannuksista korvataan kokonaan, kuitenkin enintään vahvistetun taksan mukaiseen määrään saakka.

16 §

Päivärahan määrä päivältä on 70 prosenttia vakuutetun verotuksessa asetuksella säädettävänä kalenterivuotena todettujen työtulojen kolmassadasosasta siltä osin kuin työtulot eivät ylitä 24 609 euroa. Jos työtulot ylittävät 24 609 euroa, mutta eivät ylitä 37 861 euroa, päivärahan määrä on 24 609 euroa ylittävältä osalta 40 prosenttia 24 609 euroa ylittävän osan kolmassadasosasta. Jos työtulot ylittävät 37 861 euroa, päivärahan määrä on 37 861 euroa ylittävältä osalta 25 prosenttia 37 861 euroa ylittävän osan kolmassadasosasta. Päivärahaa ei makseta, jos työtulot ovat alle 946 euroa. Työtulona ei oteta huomioon tuloja, jotka on verotuksessa arvioitu verotuslain 72 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitetulla tavalla sen vuoksi, ettei veroilmoitusta ole annettu.

18 b §

Vakuutetulle, jolla on 15 §:n 1 momentin nojalla oikeus päivärahaan ja jonka

sairaudesta johtuva työkyvyttömyys on kestänyt vähintään 60 päivää, suoritetaan toimeentulon turvaamisen kannalta välttämätöntä päivärahaa enintään 60 markkaa.

22 §

Äitiys-, isyys- ja vanhempainrahan määrä päivältä on yhtä suuri kuin 16 ja 17 §:ssä sekä 18 a §:n 2 ja 3 momentissa tarkoitettu päiväraha. Äitiys-, isyys- ja vanhempainrahan määrä on kuitenkin vähintään 60 markkaa päivältä.

23 e §

Erityishoitorahan määrä päivää kohti on yhtä suuri kuin 16 ja 17 §:ssä sekä 18 a §:n 2 ja 3 momentissa tarkoitettu päiväraha, kuitenkin vähintään 60 markkaa.

Päivärahan sekä äitiys-, isyys- ja vanhempainrahan määrä päivää kohden pyöristetään lähimpään viidellä tasajaolliseen pennilukuun. Jos 16 §:ssä tarkoitettu työtulo nousee yli täysien kymmenien markkojen, jätetään ylimenevä osa lukuun ottamatta. Jos 18 b §:n nojalla maksettavan päivärahan määrä 25 arkipäivältä olisi pienempi kuin 60 markkaa, päivärahaa ei makseta.

Tämän lain 9 §:n 6 momentissa säädetty vuotuisen omavastuuosuuden markkamäärä sidotaan elinkustannusindeksiin siten, että sitä muutetaan samanaikaisesti ja samassa suhteessa kuin kansaneläkkeitä muutetaan [kansaneläkelaisissa säädettyjen eläkkeiden ja avustusten sitomisesta elinkustannusindeksiin annetun lain (/)] nojalla. Tämän lain 16 §:n 1 momentissa säädettyjä markkamääriä tarkistetaan kalenterivuositain sen indeksin mukaan, joka vahvistetaan työntekijäin eläkelain 9 §:n 2 momentin ensimmäisen virkkeen

sairaudesta johtuva työkyvyttömyys on kestänyt vähintään 60 päivää, suoritetaan toimeentulon turvaamisen kannalta välttämätöntä päivärahaa enintään 10,09 euroa.

22 §

Äitiys-, isyys- ja vanhempainrahan määrä päivältä on yhtä suuri kuin 16 ja 17 §:ssä sekä 18 a §:n 2 ja 3 momentissa tarkoitettu päiväraha. Äitiys-, isyys- ja vanhempainrahan määrä on kuitenkin vähintään 10,09 euroa päivältä.

23 e §

Erityishoitorahan määrä päivää kohti on yhtä suuri kuin 16 ja 17 §:ssä sekä 18 a §:n 2 ja 3 momentissa tarkoitettu päiväraha, kuitenkin vähintään 10,09 euroa.

75 §

Jos 16 §:ssä tarkoitettu työtulo nousee yli täysien eurojen, jätetään ylimenevä osa lukuun ottamatta. Jos 18 b §:n nojalla maksettavan päivärahan määrä 25 arkipäivältä olisi pienempi kuin 10,09 euroa, päivärahaa ei makseta.

76 §

Tämän lain 9 §:n 6 momentissa säädetty vuotuisen omavastuuosuuden rahamäärä sidotaan elinkustannusindeksiin siten, että sitä muutetaan samanaikaisesti ja samassa suhteessa kuin kansaneläkkeitä muutetaan kansaneläkeindeksistä annetun lain (/2001) nojalla. Tämän lain 16 §:n 1 momentissa säädettyjä rahamääriä tarkistetaan kalenterivuositain sen indeksin mukaan, joka vahvistetaan työntekijäin eläkelain 9 §:n 2 momentin ensimmäisen virkkeen soveltamista varten.

Voimassa oleva laki

soveltamista varten.

Ehdotus

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Tämän lain 16 §:n 1 momentissa säädetyt rahamäärät vastaavat vuodelle 2001 vahvistettua työntekijäin eläkelain 9 §:n 2 momentin ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettua indeksilukua ja 9 §:n 6 momentissa säädetty rahamäärä samalle vuodelle vahvistettua kansaneläkeindeksistä annetussa laissa (/2001) tarkoitettua indeksilukua.

Päätös tämän lain mukaisen etuuden määrästä voidaan antaa euromääräisenä jo ennen lain voimaantuloa lain voimaantulon jälkeiseen aikaan.

Lain 16 §:n 1 momentissa säädettyjä tulo- ja eläkejakoja käytetään niissä päivärahoissa, joissa työkyvyttömyys tai oikeus etuuteen alkaa lain voimaantulon jälkeisenä aikana. Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

2.

Laki

kansaneläkelaitoksen järjestämästä kuntoutuksesta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti *muutetaan* kansaneläkelaitoksen järjestämästä kuntoutuksesta 27 päivänä maaliskuuta 1991 annetun lain (610/1991) 7 a §, sellaisena kuin se on laissa 1504/1995, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

7 a §

Matkakustannusten korvaaminen

Kuntoutujalle korvataan kuntoutuksesta aiheutuneet tarpeelliset ja kohtuulliset matkakustannukset siltä osin kuin ne yhdensuuntaiselta matkalta ylittävät 45 markkaa (omavastuuosuus). Jos

Ehdotus

7 a §

Matkakustannusten korvaaminen

Kuntoutujalle korvataan kuntoutuksesta aiheutuneet tarpeelliset ja kohtuulliset matkakustannukset siltä osin kuin ne yhdensuuntaiselta matkalta ylittävät 7,57 euroa (omavastuuosuus). Jos

kuntoutuksesta aiheutuneet tarpeelliset ja kohtuulliset matkakustannukset saman kalenterivuoden aikana ylittävät 900 markkaa (vuotuinen omavastuuosuus), vuotuisen omavastuuosuuden ylittävä osa näistä matkakustannuksista korvataan kokonaan. Korvattaviin matkakustannuksiin eivät kuulu opiskelijan päivittäisistä koulumatkoista ja koulutukseen liittyvän harjoittelun päivittäisistä matkoista aiheutuvat matkakustannukset.

kuntoutuksesta aiheutuneet tarpeelliset ja kohtuulliset matkakustannukset saman kalenterivuoden aikana ylittävät 151,37 euroa (vuotuinen omavastuuosuus), vuotuisen omavastuuosuuden ylittävä osa näistä matkakustannuksista korvataan kokonaan. Korvattaviin matkakustannuksiin eivät kuulu opiskelijan päivittäisistä koulumatkoista ja koulutukseen liittyvän harjoittelun päivittäisistä matkoista aiheutuvat matkakustannukset.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Päätös tämän lain mukaisen etuuden määrästä voidaan antaa euromääräisenä jo ennen lain voimaantuloa, jos päätös kohdistuu lain voimaantulon jälkeiseen aikaan.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

3.

Laki

kuntoutusrahalain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 27 maaliskuuta 1991 annetun kuntoutusrahalain (611/1991) 14 §:n 2 momentti sekä 15, 17 ja 17 a §, sellaisina kuin ne ovat, 14 §:n 2 momentti ja 15 § laissa 1503/1995, 17 § laissa 195/2001 ja 17 a § laissa 836/1998, seuraavasti:

Kuntoutusrahan määrä

Tämän pykälän mukaan määräytyvää kuntoutusrahaa ei makseta, jos 1 momentissa tarkoitetun päivärahan määrittämisen perusteena olevat työtulot ovat alle 5000 markkaa.

Tämän pykälän mukaan määräytyvää kuntoutusrahaa ei makseta, jos 1 momentissa tarkoitetun päivärahan *määrittämisen* perusteena olevat työtulot ovat alle *946 euroa*.

15 §

Työttömyysturvaa, työmarkkinatukea tai opintorahaa saaneen kuntoutusrahan määrä

Jos kuntoutuja on kuntoutusrahan alkamista edeltävän kuukauden aikana saanut työttömyyspäivärahaa, työmarkkinatukea, opintorahaa tai aikuisopintorahaa, kuntoutusrahana maksetaan kuntoutuksen alkaessa vähintään sairausvakuutuslain 18 a §:ssä tarkoitettu markkamäärä lisättynä 10 prosentilla.

15 §

Työttömyysturvaa, työmarkkinatukea tai opintorahaa saaneen kuntoutusrahan määrä

Jos kuntoutuja on kuntoutusrahan alkamista edeltävän kuukauden aikana saanut työttömyyspäivärahaa, työmarkkinatukea, opintorahaa tai aikuisopintorahaa, kuntoutusrahana maksetaan kuntoutuksen alkaessa vähintään sairausvakuutuslain 18 a §:ssä tarkoitettu *rahamäärä* lisättynä 10 prosentilla.

17 §

Kuntoutusrahan määrä ammatillisessa kuntoutuksessa

Kuntoutuksen toteutumisen turvaamiseksi ammatillisessa kuntoutuksessa olevan kuntoutusraha päivää kohden on 14 ja 15 §:n säännösten estämättä kahdeskymmenesviidesosa 2 100 markasta, jollei hänellä muiden tämän lain säännösten nojalla ole oikeus määrältään tätä suurempaan kuntoutusrahaan.

17 §

Kuntoutusrahan määrä ammatillisessa kuntoutuksessa

Kuntoutuksen toteutumisen turvaamiseksi ammatillisessa kuntoutuksessa olevan kuntoutusraha päivää kohden on 14 ja 15 §:n säännösten estämättä kahdeskymmenesviidesosa *374,50 eurosta*, jollei hänellä muiden tämän lain säännösten nojalla ole oikeus määrältään tätä suurempaan kuntoutusrahaan.

17 a §

Nuorten vajaakuntoisten kuntoutusraha

Edellä 5 a §:n nojalla maksettavan kuntoutusrahan määrä päivää kohden on kahdeskymmenesviidesosa 2 100 markasta, jollei kuntoutusrahan saajalla muiden tämän lain säännösten nojalla olisi oikeus määrältään tätä suurempaan kuntoutusrahaan.

17 a §

Nuorten vajaakuntoisten kuntoutusraha

Edellä 5 a §:n nojalla maksettavan kuntoutusrahan määrä päivää kohden on kahdeskymmenesviidesosa *374,50 eurosta*, jollei kuntoutusrahan saajalla muiden tämän lain säännösten nojalla olisi oikeus määrältään tätä suurempaan kuntoutusrahaan.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Tämän lain 14 §:n 2 momentissa, 17 ja 17 a §:ssä tarkoitetut rahamäärät vastaavat vuodelle 2001 vahvistettua työntekijäin eläkelain 9 §:n 2 momentin ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettua indeksilukua.

Päätös tämän lain mukaisen etuuden määrästä voidaan antaa euromääräisenä jo ennen lain voimaantuloa, jos, päätös kohdistuu lain voimaantulon jälkeiseen aikaan.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

4.

Laki

maatalousyrittäjien työterveyshuollon eräiden kustannusten korvaamisesta valtion varoista annetun lain muuttamisesta annetun lain voimaantulosäännöksen muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan maatalousyrittäjien työterveyshuollon eräiden kustannusten korvaamisesta valtion varoista annetun lain muuttamisesta 18 päivänä joulukuuta 1998 annetun lain (1042/1998) voimaantulosäännöksen 2 momentti, sellaisena kuin se on laissa 1274/1999, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Tämän lain 1 §:n 2 momenttia sovelletaan kuitenkin siten, että mainitun keskusyksikön toiminnasta aiheutuvat tarpeelliset ja kohtuulliset kustannukset korvataan siltä osin kuin ne vuosina 1999—2005 ovat enintään kaksi miljoonaa markkaa vuodessa ja siten kuin sosiaali- ja terveysministeriö tarkemmin määrää.

Ehdotus

Tämän lain 1 §:n 2 momenttia sovelletaan siten, että mainitun keskusyksikön toiminnasta aiheutuvat tarpeelliset ja kohtuulliset kustannukset korvataan siltä osin kuin ne vuosina 1999—2005 ovat enintään 336 375 euroa vuodessa ja siten kuin sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella tarkemmin säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

5.

Laki

sairausvakuutuslain mukaisen omavastuuajan korvaamisesta maatalousyrittäjille annetun lain 5 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan sairausvakuutuslain mukaisen omavastuuajan korvaamisesta maatalousyrittäjille 18 päivänä tammikuuta 1991 annetun lain (118/1991) 5 §:n 2 ja 3 momentti, sellaisena kuin niistä on 5 §:n 3 momentti laissa 903/1996, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

5 §

Päivärahan suuruutta määrättäessä työtulo pyöristetään lähimmäksi sadaksi markaksi. Jos maksettavan päivärahan määrä omavastuuajalta olisi pienempi kuin 60 markkaa, päivärahaa ei makseta.

Päivärahan suuruutta määrättäessä työtulo pyöristetään lähimpään euroon. Jos maksettavan päivärahan määrä omavastuuajalta olisi pienempi kuin 10,09 euroa, päivärahaa ei makseta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Päätös tämän lain mukaisen etuuden määrästä voidaan antaa euromääräisenä jo ennen tämän lain voimaantuloa, jos päätös kohdistuu lain voimaantulon jälkeiseen aikaan.